

АНОТАЦІЯ

Турта О. М. Зовнішня політика Мексики на сучасному етапі.

Дипломна робота на здобуття освітнього ступеню «магістр» за спеціальністю 291 «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії». – Чорноморський національний університет імені Петра Могили, Миколаїв, 2023.

Актуальність теми дослідження. Латинська Америка є тим регіоном у світовому співтоваристві, що досить швидко розвивається, значення та роль якої в міжнародних відносинах постійно зростає, а Мексика є однією з найбільших і найрозвиненіших країн цього регіону. Наскільки успішно і надалі розвиватиметься регіон та може змінюватись регіональна інтеграція безпосередньо залежить від відносин між країнами. В сукупності аналіз еволюції зовнішньої політики Мексики у латиноамериканському напрямі у XXI ст. необхідний для розуміння концептуальних засад зовнішньої політики в цілому.

На даний час під прицілом міжнародного формування відбуваються величезні проекти Транстихоокеанського партнерства, що націлений на інтенсифікацію зв'язків між Північноамериканською зоною вільної торгівлі (НАФТА) на чолі із США і країнами Азійсько-Тихоокеанського регіону (АТР) та зоною вільної торгівлі між НАФТА, а також Європейським Союзом. В такій ситуації значно підвищується роль Мексики, така, як ця країна знаходиться у певному епіцентрі масштабних змін в світовій економіці та стала чи не єдиною країною в світі, що має повні пакети договорів щодо міжнародної економічної та комерційної співпраці зі усіма найбільшими світовими ринками. Тому узагальнення інтеграційного досвіду Мексики є досить актуальним у сьогоденній час.

У етапах сучасності Мексика відіграє дедалі важливішу роль у міжнародних відносинах, закріпивши у себе статус середньої держави, до позиції якої прислухаються у багатьох регіонах світу. Багаті сировинні ресурси, економіка, що динамічно розвивається, унікальне географічне положення Мексики — між США і країнами Центральної Америки, — все це об'єктивно перетворює її на вельми привабливого для багатьох країн партнера. Політичні реформи, що відбулись 80-х і 90-х років XX століття, що проходили паралельно з економічними реформами, змінили політичний вигляд Мексики, призвели до серйозних порушень у соціальній структурі суспільства, до нового співвідношення сил і заходу монопольної влади правлячої партії.

На сьогоденній час, Мексика стала однією з країн світу, що найбільш динамічно розвивається. Для цієї країни характерне зростання прагматизму у виділенні зовнішньополітичних пріоритетів. Водночас, Мексика активно освоює нові шляхи взаємодії з іншими регіонами світу, а саме з країнами Європейського Союзу, Латинською Америкою, країнами АТЕС та Близько Східним регіоном. Ця політика спрямована на врівноваження зв'язків за допомогою гнучких спілок, які відповідають міжнародним обставинам.

II

Мексика продовжує вести активну політику на благо миру, соціального розвитку та примат міжнародного права.

Об'єктом дослідження є зовнішня політика Мексики.

Предметом дослідження є провідні напрями зовнішньої політики Мексики на початку XXI століття.

Хронологічні рамки дослідження охоплюють період з 2000 року (початок каденції В. Фокса) до червня 2023 року (останні події у реалізації зовнішньої політики Мексики). Варто відзначити, що подекуди автор дещо виходить за визначені межі задля демонстрації формування пріоритетів зовнішньої політики Сполучених Штатів Мексики.

Територіальні межі дослідження включають територію Мексики, держав Західної півкулі та партнерів в інших регіонах світу.

Мета роботи полягає в з'ясуванні провідних напрямів зовнішньої політики Мексики, висвітленні їх розвитку на сучасному етапі.

Виходячи із вказаної мети, можна зазначити такі **завдання** роботи:

- проаналізувати теоретичний стан наукової розробки та джерельну базу дослідження;
- розкрити принципи та методи дослідження зовнішньої політики Мексики;
- визначити пріоритети зовнішньої політики Мексики на початку XXI століття;
- висвітлити відносини Мексики з країнами Західної півкулі (включаючи США та країни ЛАКБ);
- охарактеризувати відносини Мексики з країнами Індо-Тихоокеанського регіону, ЄС та Великої Британії;
- розкрити основні аспекти відносин Мексики з Україною, РФ і її офіційну позицію відносно війни в нашій державі.

Методи дослідження. Для досягнення мети дослідження застосовувалися такі методи. Використання історичного підходу обумовлено необхідністю проведення комплексного дослідження зовнішньої політики Мексики на латиноамериканському напрямі, що включає ретроспективний аналіз її окремих етапів та динаміки. У дослідженні також був використаний системний підхід, при застосуванні якого латиноамериканський напрямок зовнішньої політики розглядається як система взаємопов'язаних елементів (окремих напрямів зовнішньої політики у регіоні). Компаративний метод знайшов своє застосування у цьому дослідженні для виявлення загального та різного у стратегіях мексиканських президентів.

Наукова новизна визначається актуальністю досліджуваної проблеми і полягає у тому, що у рамках проведеного дослідження на рівні дипломної роботи магістра визначено позицію Мексики із сучасного порядку денного.

Практичне значення роботи полягає в тому, що роботу написано у навчальних цілях і безпосередньо адресовано викладачам і студентам

III

гуманітарних факультетів, вона може стати в нагоді при вивченні таких дисциплін як «Зовнішня політика країн Латинської Америки», «Зовнішня політика США», «Актуальні проблеми міжнародних відносин» тощо.

Апробація результатів дослідження. Частина теоретичних положень та висновків цього дослідження знайшла своє відображення у доповідях на XVII Міжнародній науковій конференції «Ольвійський форум-2023: стратегії країн Причорноморського регіону в геополітичному просторі» (Миколаїв, червень 2023 р.), XXV Всеукраїнській науково-практичній конференції «Могилянські читання – 2022 : Досвід та тенденції розвитку суспільства в Україні : глобальний, національний та регіональний аспекти» (Миколаїв, листопад 2022 р.).

Публікації. За темою магістерської роботи опубліковано 2 праці, з них 2 – матеріали наукових конференцій.

Структура роботи відбиває поставлені перед дослідженням цілі та завдання. Загальний обсяг її становить 104 сторінки, з них основного тексту – 92 сторінки. Магістерська робота складається з переліку умовних скорочень, вступу, чотирьох розділів, висновків, списку використаних джерел та літератури (74 найменування українською, англійською та іспанською мовами).

У першому розділі «Теоретико-методологічні засади дослідження» подається аналіз стану наукової розробки та джерельної бази, проаналізовано понятійно-категоріальний апарат, принципи, підходи та методи дослідження проблеми. Розділ включає в себе три підрозділи.

У підрозділі 1.1 «Стан наукової розробки проблеми» автором з'ясовано, що використану для написання роботи літературу доцільно розподілити за країнознавчим критерієм: праці вітчизняних і зарубіжних дослідників. У вітчизняній історіографії бракує комплексних наукових праць про формування витоків зовнішньої політики Мексики, великою науковою прогалиною залишається вплив на неї різних факторів.

Фрагментарну інформацію щодо участі латиноамериканських країн в ALADI (Латиноамериканській асоціації інтеграції), групі Ріо та CELAC (Співтоваристві держав Латинської Америки та Карибського басейну), можна знайти в дослідженнях Т. Богданової, Н. Веселої, В. Космини, проблеми створення Тихоокеанського Альянсу віддзеркалено у статті І. Плевако та В. Степанця. Традиційні вектори зовнішньої політики Мексики найбільш досліджувані зарубіжними дослідниками як С. Вільянуева, Е. Сандоваль, Р. Веласкес Флорес, В. Годінес.

У підрозділі 1.2 «Джерельна база» описано групи джерел, які були використані у ході написання роботи. Дану джерельну базу становлять документи урядів, двосторонні та багатосторонні міждержавні договори, документи міжнародних організацій, офіційні виступи та заяви політичних діячів Мексики та міжнародних організацій, статистичні довідники, публікації політичних та державних діячів у соціальних мережах та публікації ЗМІ.

У підрозділі 1.3 «Методи та методологія дослідження» розглянуто питання методології і методів дослідження, в якому сказано, що провідні мексиканські дослідники зазначали одногосно про те, що основними особливостями зовнішньої політики Мексики як в ХХ столітті, та на початку ХХІ є те, що вона носить захисний та автономний характер, а також має постійне дотримання міжнародно-правових принципів.

У другому розділі «Пріоритети зовнішньої політики Мексики на початку ХХІ століття» проаналізовано і виявлено основні пріоритети і напрями зовнішньої політики Мексики на початку ХХІ століття.

У підрозділі 2.1 «Концептуальні засади зовнішньої політики Мексики» автором виявлено, що в довгостроковій перспективі незалежна зовнішня політика Мексики була виправданою тільки в тому випадку, якщо вона була спрямовано задоволення національного інтересу. Відповідно до постулатів політичного реалізму термін «національний інтерес» визначався як усвідомлена потреба держави у розвитку, самозбереження та забезпечення безпеки, що реалізується за допомогою його зовнішньополітичної стратегії. У Мексиці ж національний інтерес прийнято зіставляти з порядком денним президентів, пріоритетами федерального уряду та цілями політичної партії, яка має лідерство.

У підрозділі 2.2 «Нові аспекти зовнішньої політики Мексики» зазначено, що Мексика прагнула розвиватися в рамках конкретної політичної реальності, що об'єднала у собі неминучість, з одного боку, становища найближчого сусіда Сполучених Штатів і, з іншого боку, високого ступеня залежності від цієї наддержави. Звідси впливає й незмінна дилема мексиканської зовнішньої політики, яка полягає в тому, щоб обирати між двома основними сценаріями: дотримуватися своєї антиінтервенціоністської позиції у зовнішньополітичному курсі і намагатися при цьому не порушувати інтереси Сполучених Штатів.

У підрозділі 2.3 «Нові виклики для Мексики у сфері зовнішньої політики» йдеться про трансформацію зовнішньої політики Мексики в останні роки, яка визначається внутрішніми та зовнішніми факторами. Вони є результатом процесу трансформації, який зазнав світ і який значно прискорився в останні десятиліття, приділяючи особливу увагу таким проблемам, як глобалізація, швидкі технологічні зміни, поява нових загроз безпеці, погіршення зміни клімату, безпрецедентна потоки мігрантів і біженців, а також новий етап геополітики. У взаємопов'язаному та взаємозалежному світі ці проблеми необхідно вирішувати колективно та комплексно.

Одним із пріоритетів зовнішньої політики Мексики є захист мексиканських громадян за кордоном, з упором на нашу діаспору в Сполучених Штатах.

Крім того, Мексика відіграє міжнародну роль, що дозволяє їй скористатися двома чудовими можливостями: 1) підтвердити своє дипломатичне лідерство в різних глобальних викликах і 2) запросити

міжнародне співтовариство супроводжувати зусилля уряду щодо стимулювання розвитку та захисту прав людини в Мексиці.

У третьому розділі «Відносини з країнами західної півкулі» визначено ключового партнера Мексики на континенті, а також її латиноамериканський вектор зовнішньої політики.

У підрозділі 3.1 «США – ключовий партнер» автором визначено, що Мексика відіграє невелику роль в зовнішньополітичному світогляді США, тоді як Сполучені Штати посідають найважливіше місце в системі зовнішньополітичних орієнтирів Мексики, з якими нерозривно пов'язується благополуччя та майбутнє країни.

Сполучені Штати та Мексика підтримують глибокі зв'язки у сфері науково-технічного співробітництва, Сполучені Штати співпрацюють із Мексикою для усунення основних причин нелегальної міграції та впровадження гуманної політики управління міграцією, яка надає пріоритет контролю та безпеці наших відповідних кордонів; дотримання прав людини мігрантів; і доступ до міжнародного захисту для тих, хто його потребує.

Сполучені Штати співпрацюють із Мексикою, щоб зменшити вплив заборонених наркотиків на американське та мексиканське співтовариство, знищити злочинні організації, керувати міграцією, покращити безпеку громадян, зменшити безкарність злочинців, боротися з незаконним обігом зброї та просувати права людини та верховенство права.

У підрозділі 3.2 «Латиноамериканський вектор зовнішньої політики Мексики» розглянуто присутність та становище Мексики в регіоні, та її дипломатію, яка й надалі зосереджуватиметься на збільшенні свого значення та регіонального лідерства в Латинській Америці та Карибському басейні, завдяки плідній співпраці з міжнародними організаціями та урядами країн латинської Америки.

У четвертому розділі «Позарегіональний вектор зовнішньої політики Мексики» було проаналізовано відносини Мексики з країнами Індо-Тихоокеанського регіону, низкою європейських країн, а також відносини з країнами СНД та її офіційна позиція щодо війни в Україні.

У підрозділі 4.1. «Відносини Мексики з країнами Індо-Тихоокеанського регіону» автор виявив, що Мексика тісно та стратегічно співпрацює з Індією, Китаєм, Японією та Австралією, що позитивно впливає на динаміку економічних відносин між країнами Індо-Тихоокеанського регіону.

У підрозділі 4.2. «Відносини Мексики з країнами ЄС та Великою Британією» виявлено, що на сьогоднішній час відносини Мексики з Великою Британією розвиваються в рамках ЄС, у напрямку експорту та імпорту товарів та послуг. Співробітництво Мексики та ЄС практично відбувається по всьому периметру напрямків: в тому числі торгово-економічній, культурній, освітній, науково-технічній взаємодії, регулярно проходять багатобічні переговори, розробляються й діють програми співробітництва, проводиться активна спільна робота на експертному рівні.

Особливе значення має підписання трансокеанської угоди про вільну торгівлю між Мексикою і Європейським союзом (ЄС). Економічне

співробітництво сторін формувалося протягом чотирьох десятиліть, але багато в чому стримувалося поділяючою їхньою відстанню.

У підрозділі 4.3 «Відносини Мексики з Україною, РФ та офіційна позиція щодо війни в Україні» зазначено, що Мексика веде політику нейтралітету, а саме підтримує відносини з Україною та Росією, засуджуючи агресію РФ, але не підтримує санкційну політику. Лідер Мексики не висловлював солідарності з українським народом і не виражав пропозицій щодо притулку українським біженцям, на відміну від 2021 року, так як ця пропозиція надійшла від афганських жінок вже після захоплення влади в Афганістані талібами.

Обрадор вказав на те, що війна Росії проти України є результатом помилок світових політичних еліт, котрі «не могли створити умов для збереження миру». До того ж Мексика відмовилась постачати Україні зброю, однак висловила наміри надати гуманітарну допомогу.

У **висновках** узагальнено головні результати поведеного дослідження:

1. Проаналізовано теоретичний стан наукової розробки теми та джерельну базу дослідження. У вітчизняній науці бракує комплексних наукових праць про формування витоків зовнішньої політики Мексики, окремі аспекти теми досліджували Т. Богданова, Н. Весела, О. Ковальова, В. Космина, І. Плевако, Г. Сердюк, В. Кривенко, Г. Хоменко. Серед творів зарубіжних авторів, присвячених сучасній зовнішній політиці Мексики, відзначимо, зокрема, праці С. Вільянуева, Р. Веласкеса Флореса, В. Годінеса, Е. Сандовалья та ін.

У **висновках** узагальнено головні результати поведеного дослідження:

Проаналізовано теоретичний стан наукової розробки теми та джерельну базу дослідження. У вітчизняній науці бракує комплексних наукових праць про формування витоків зовнішньої політики Мексики, окремі аспекти теми досліджували Т. Богданова, Н. Весела, О. Ковальова, В. Космина, І. Плевако, Г. Сердюк, В. Кривенко, Г. Хоменко. Серед творів зарубіжних авторів, присвячених сучасній зовнішній політиці Мексики, відзначимо, зокрема, праці С. Вільянуева, Р. Веласкеса Флореса, В. Годінеса, Е. Сандовалья та ін. Джерельна база роботи представлена декількома групами документів, зокрема, 1) офіційні документи глав держав та урядів, закони країни; 2) міжнародні договори, угоди, декларації, документи міжнародних організацій, самітів, зустрічей; 3) промови, інтерв'ю політичних діячів та ін.; 4) мемуари та праці латиноамериканських та мексиканських високопосадовців; 5) матеріали, розміщені на офіційних Інтернет-порталах державних установ і міжнародних організацій, зокрема, офіційному сайті Президента, уряду, МЗС, Посольств і 6) статистичні матеріали.

Розкрито принципи та методи дослідження зовнішньої політики Мексики. Для досягнення мети дослідження застосовувалися такі методи. Використання історичного підходу обумовлено необхідністю проведення

VII

комплексного дослідження зовнішньої політики Мексики на латиноамериканському напрямі, що включає ретроспективний аналіз її окремих етапів та динаміки. У дослідженні також був використаний системний підхід, при застосуванні якого латиноамериканський напрямок зовнішньої політики розглядається як система взаємопов'язаних елементів (окремих напрямів зовнішньої політики у регіоні). Компаративний метод знайшов своє застосування у цьому дослідженні для виявлення загального та різного у стратегіях мексиканських президентів.

Визначено пріоритети зовнішньої політики Мексики на початку XXI століття. Мексика на сьогоднішній час відіграє дедалі важливішу роль у міжнародних відносинах, закріпивши у себе статус середньої держави, до позиції якої прислухаються у багатьох регіонах світу. Багаті сировинні ресурси, економіка, що динамічно розвивається, унікальне географічне положення Мексики — між США і країнами Центральної Америки, — все це об'єктивно перетворює її на вельми привабливого для багатьох країн партнера. Політичні реформи, що відбулись 80-х і 90-х років, що проходили паралельно з економічними реформами, змінили політичний вигляд Мексики, призвели до серйозних порушень у соціальній структурі суспільства, до нового співвідношення сил і заходу монопольної влади правлячої партії.

На сьогоднішній час, Мексика стала однією з країн світу, що найбільш динамічно розвивається. Для цієї країни характерне зростання прагматизму у виділенні зовнішньополітичних пріоритетів. Водночас, Мексика активно освоює нові шляхи взаємодії з іншими регіонами світу, а саме з країнами Європейського Союзу, Латинською Америкою, країнами АТЕС та Близько-Східним регіоном. Така політика спрямована на врівноваження зв'язків за допомогою гнучких спілок, які відповідають міжнародним обставинам. Мексика продовжує вести активну політику на благо миру, соціального розвитку та примат міжнародного права.

Визначальною та цінною особливістю Мексики є її сусідство з США. Відносини з північним сусідом та найважливішим торгівельним партнером традиційно домінують в зовнішній політиці цієї латиноамериканської країни. Історик Хорхе Кастаньєда та Мексиканський дипломат Ектор Камін відзначають, що серце Мексики знаходиться саме у Латинській Америці, в той час, як її гаманець, думки і десята частина населення – у США. З північноамериканським аспектом зовнішньої політики пов'язано благополуччя і майбутнє держави.

Проаналізовано відносини з країнами Західної півкулі, оскільки Мексика є зацікавленою у важливості і доцільності освітніх обмінів з США, розвиткові, а також передачі технологій. В лютому 2014 року відбулася тристороння зустріч лідерів держав-членів НАФТА, що були прийшли висновку, що на достатньо глобальному рівні на перше місце стали висуватися питання, щодо використання новітніх технологій та інновацій, в тому числі появи альтернативних джерел енергії і тому назріла необхідність

VIII

у перегляді угод в сторону перетворення та посилення Північної Америки в район інновацій.

Латиноамериканці пішли на допуск у односторонньому порядку іноземних компаній нафтовий сектор, що їм належить. США були зацікавленими взяти участь у розробці нових нафтових родовищ, так, як володіють сучасними технологіями видобутку нафти та сланцевого газу у морському шельфі за умов гірського ґрунту. А Мексиці є вигідним скористатися новітніми американськими розробками, не витрачаючи в той час на їх розробку і впровадження.

Втім, транснаціональні корпорації на сьогодні є основними центрами реалізації стратегії, відносно макроекономічного розвитку важливих сфер економіки Мексики, що в свою чергу послаблює можливості економічного самостійного курсу.

Досліджено відносини Мексики з країнами Індо-Тихоокеанського регіону, ЄС та Великої Британії. В межах політики диверсифікації зовнішніх зв'язків Мексика розширила власні відносини із країнами Європейського Союзу, спираючись на широкомасштабний Договір щодо економічного партнерства, політичну координацію і співробітництво між Мексикою та ЄС, котрий набрав чинності з жовтня 2000 року. Зазначений глобальний договір містить в собі три важливі напрямки: політичний діалог, та посилення співпраці у двосторонньому режимі і лібералізація торгівлі та послуг між сторонами.

Був встановлений також чіткий механізм, щодо проведення консультацій з питань інтелектуальної власності та вирішення конфліктів. Сторони зобов'язались між собою дотримуватись демократичних принципів і прав людини. Втілення в реальність принципів верховенства права у Мексиці стало одним із пріоритетних відносин ЄС та Мексики. Окрім того, країни-члени ЄС виділили достатньо значний пакет фінансової допомоги (понад 15 мільйонів євро) відносно забезпечення верховенства права в Мексиці. Можна зробити висновок, що Мексика та держави-члени ЄС відмінили тарифи щодо імпорту та фактично між ними існує безмитна торгівля.

Аналізуючи питання міжнародних відносин Мексики з державами Індо-Тихоокеанського регіону варто вказати на те, що справді вона співпрацює досить глобально, прогресуюче та довгий час із вищевказаними державами. Індійсько-мексиканські відносини – двосторонні дипломатичні відносини між Індією та Мексикою. Країни є членами Великої двадцятки та Організації Об'єднаних Націй.

У 1947 році Мексика стала першою латиноамериканською країною, яка визнала незалежність Індії від Великобританії. 1 серпня 1950 року країни встановили дипломатичні відносини, а наступного року Мексика відкрила посольство у Делі. Аби показати важливість нових відносин між країнами, першим послом Мексики в Індії став колишній президент Еміліо Портес Хіль. В 1962 лауреат Нобелівської премії з літератури Октавіо Пас був призначений послом в Індії.

ІХ

Країни досить тісно співпрацюють у декількох багатосторонніх організаціях. Сорт мексиканської пшениці сонора відіграв ключову роль «Зеленої революції» в Індії. У 2010 році Індія відкрила культурний центр у Мехіко, де представлені різні аспекти індійської культури та способу життя. Між державами було підписано багато двосторонніх угод.

У 2018 році обсяг товарообігу між країнами становив суму 10 мільярдів доларів США. Експорт Індії до Мексики: текстиль, дорогоцінне каміння, ювелірні вироби, шкіра та програмне забезпечення. Експорт Мексики до Індії: нафта, обладнання, добрива та хімікати. У період з 1999 по 2014 рік індійські компанії інвестували в економіку Мексики 68,8 млн. доларів США.

Окрім того, Мексика досить тісно співпрацює з Китаєм. Китайсько-мексиканські відносини всебічно розвиваються, про що являють сприятливі тенденції співпраці двох держав у різних галузях та тісний зв'язок, що ними підтримується, та координація з міжнародних та регіональних питань, що робить істотний внесок у світ у всьому світі та сприяє спільному розвитку.

Розкрито основоположні аспекти відносин Мексики з Україною, РФ і її офіційну позицію відносно війни в нашій державі. Щодо відносин Мексики із нашою державою, варто вказати те, що попри засудження вторгнення РФ, Мексика відмовилася підтримати санкційну політику держав західного світу. Лідер Мексики не висловлював солідарності з українським народом і не виражав пропозицій щодо притулку українським біженцям, на відміну від 2021 року, так як ця пропозиція надійшла від афганських жінок вже після захоплення влади в Афганістані талібами.

Президент Мексики вказав на те, що війна Росії проти України є результатом помилок світових політичних еліт, котрі «не могли створити умов для збереження миру». До того ж Мексика відмовилась постачати Україні зброю, однак висловила наміри надати гуманітарну допомогу.

Ключові слова: зовнішня політика, Мексика, США, НАФТА, Індо-Тихоокеанський регіон, багатосторонність.

Список публікацій здобувача

1. Турта О. Мексикансько-американські відносини за адміністрацій В. Фокса та Ф. Кальдерона // Могилянські читання – 2022 : Досвід та тенденції розвитку Могилянські читання – 2022 : Досвід та тенденції розвитку суспільства в Україні : глобальний, національний та регіональний аспекти : XXV Всеукр. наук.-практ. конф. : тези доп. Міжнародні відносини та світова політика, Миколаїв, 7–11 листоп. 2022 р. / ЧНУ ім. Петра Могили. Миколаїв : Вид-во ЧНУ ім. Петра Могили, 2022. С. 28-29.
2. Турта О. Позиція Мексики щодо українсько-російської війни // Ольвійський форум – 2023: стратегії країн Причорноморського регіону в геополітичному просторі : XVII міжнар. наук. конф. 15-18 червня 2023 р., м. Миколаїв : тези доп. : Актуальні проблеми міжнародних відносин:

SUMMARY

Turta O.M. Mexico's foreign policy at the present stage.

Graduate work for obtaining Master's Degree. Petro Mohyla Black Sea National University, Mykolaiv, 2023.

Latin America is a rapidly developing region in the world community, whose importance and role in international relations is constantly growing, and Mexico is one of the largest and most developed countries in this region. How successfully the region will continue to develop and how regional integration can change directly depends on relations between countries. Taken together, the analysis of the evolution of Mexico's foreign policy in the Latin American direction in the Twenty-First Century is necessary for understanding the conceptual foundations of foreign policy in general.

Currently, huge Trans-Pacific Partnership projects are taking place under the scope of international formation, aimed at intensifying ties between the North American Free Trade Area (NAFTA) led by the United States and the countries of the Asia-Pacific region (APR) and the free trade area between NAFTA, as well as the European Union. In this situation, the role of Mexico significantly increases, such as this country is in a certain epicenter of large-scale changes in the global economy and has become almost the only country in the world that has full packages of agreements on international economic and commercial cooperation with all the world's largest markets. Therefore, the generalization of Mexico's integration experience is very relevant today.

In modern times, Mexico plays an increasingly important role in international relations, consolidating its status as a middle-class state, whose position is listened to in many regions of the world. Rich raw materials, a dynamically developing economy, and Mexico's unique geographical position — between the United States and Central American countries — all objectively make it a very attractive partner for many countries. The political reforms that took place in the 80s and 90s of the twentieth century, which took place in parallel with economic reforms, changed the political appearance of Mexico, led to serious violations in the social structure of society, to a new balance of power and the west of the monopoly power of the ruling party.

Today, Mexico has become one of the most dynamically developing countries in the world. This country is characterized by an increase in pragmatism in the allocation of foreign policy priorities. At the same time, Mexico is actively developing new ways of interaction with other regions of the world, namely with the countries of the European Union, Latin America, APEC countries and the Near-Eastern Region. This policy aims to balance ties through flexible unions that are appropriate to international circumstances. Mexico continues to pursue active policies for peace, social development and the primacy of international law.

Key words: foreign policy, Mexico, USA, NAFTA, Indo-Pacific region, Multilateralism.